

Postanowienie z dnia 23 kwietnia 1997 r.
II UKN 68/97

Radca prawny występujący w sprawie jako pełnomocnik ustanowiony przez organizację zrzeszającą emerytów lub rencistów (art. 465 § 1 zdanie 2 KPC) powinien także być umocowany przez stronę wnoszącą kasację (art. 393² § 1 KPC).

Przewodniczący SSN: Andrzej Kijowski, Sędziowie SN: Roman Kuczyński (sprawozdawca), Teresa Romer.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 1997 r. sprawy z wniosku Włodzimierza C. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w R. o emeryturę, na skutek kasacji wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie z dnia 12 grudnia 1996 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d r z u c i ć kasację.

U z a s a d n i e n i e

Wyrokiem z dnia 12 grudnia 1996 r. [...] Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił apelację Włodzimierza C. od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie z dnia 25 września 1996 r. [...] w sprawie waloryzacji emerytury.

Sąd Apelacyjny stwierdził, że zasadnie Sąd I instancji odmówił wnioskodawcy żądanej waloryzacji emerytury z miesiąca marca 1996 r., bowiem z dniem 1 stycznia 1996 r. weszła w życie ustawa z dnia 29 września 1995 r. o zmianie ustawy o rewaloryzacji emerytur i rent ... (Dz. U. Nr 138, poz. 681), którą ustanowiono na 1996 r. tylko jedną waloryzację - od 1 września 1996 r. Wobec przyjęcia przez Sejm w dniu 24 października 1996 r. orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego o niekonstytucyjności ustawy pozbawiającej emerytów i rencistów waloryzacji świadczeń za IV kwartał 1995 r. została w dniu 25 października 1996 r. uchwalona kolejna ustawa o waloryzacji emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 136, poz. 636), która z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1998 r. skreśliła w ustawie z 29 września 1995 r. przepisy ograniczające waloryzację. Tym samym w stosunku do osób znajdujących się w sytuacji wnioskodawcy nadal obowiązuje jednorazowa waloryzacja od września 1996 roku.

Od powyższego wyroku wnioskodawca, działający przez pełnomocnika - radcę prawnego Oddziału Miejskiego Krajowej Partii Emerytów i Rencistów w R. wniósł kasację, w której powołuje się na niekonstytucyjność art. 17² ustawy z dnia 29 września 1995 r. o zmianie ustawy o rewaloryzacji emerytur i rent.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Kasację należało odrzucić jako niedopuszczalną, gdyż nie odpowiada ona wymaganiom stawianym przez przepis art. 393³ KPC i art. 393¹ KPC. Kasacja w przedmiotowej sprawie nie wskazuje jakichkolwiek podstaw (naruszenia prawa materialnego bądź naruszenia przepisów postępowania jeżeli uchybienie mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy), a w konsekwencji ich nie uzasadnia, co uniemożliwia badanie zasadności skargi, czyli rozpoznanie sprawy (patrz: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 1996 r.,

II UKN 24/96 i z 20 listopada 1996 r., I PKN 22/96). Kasacja przytacza w uzasadnieniu wszystkie te akty prawne, które powołał w uzasadnieniu swego stanowiska Sąd Apelacyjny. Dlatego też Sąd Najwyższy szeroko przytoczył argumentację Sądu II instancji. Jednakże motywy kasacji sprowadzają się tylko do nieakceptowania stanowiska Sądu Apelacyjnego co nie wyczerpuje pojęcia "przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia" (art. 393³ KPC).

Niezależnie od powyższego Sąd Najwyższy zauważa, że jakkolwiek Oddział Miejski Krajowej Partii Emerytów i Rencistów w R. udzielił radcy prawnemu Franciszkowi K. pełnomocnictwa do reprezentowania członków partii, to jednak akta sprawy nie zawierają pełnomocnictwa udzielonego temu radcy przez wnioskodawcę. Tymczasem - abstrahując od uregulowania w art. 465 § 1 zdanie drugie KPC - przepis art. 393² § 1 KPC stanowiąc, że kasacja powinna być wniesiona przez pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym, odnosi się do pełnomocnika strony - czyli do wnioskodawcy. Niezależnie zatem od pełnomocnictwa udzielonego przez organizację zrzeszającą emerytów lub rencistów (art. 465 § 1 zd. 2 KPC) radca prawny - jako przedstawiciel tej organizacji - powinien być także umocowany przez stronę (stanowisko takie zajął Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 27 sierpnia 1996 r., I PKN 6/96 (Pr. Gosp. 1997 Nr 1 s. 150).

W konkluzji Sąd Najwyższy uznał, że kasacja jako niedopuszczalna powinna ulec odrzuceniu już przez Sąd II instancji, a skoro Sąd ten tego nie uczynił - na zasadzie art. 393⁸ KPC - orzeczono jak w sentencji.

Notka

Orzeczenia powołane w uzasadnieniu zostały już opublikowane: **postanowienie z dnia 6 grudnia 1996 r., II UKN 24/96 w OSNAPIUS 1997 nr 13 poz. 242; postanowienie z dnia 20 listopada 1996 r., I PKN 22/96 w OSNAPIUS 1997 nr 5 poz. 74; postanowienie z dnia 27 sierpnia 1996 r., I PKN 6/96 w OSNAPIUS 1996 nr 24 poz. 378.**

=====